

استانداردهای گزارشگری مالی بین‌المللی (IFRS) و آنچه حسابرسان داخلی باید بدانند

ابراهیم اسفندیاری - محبوبه خان احمدی

بین‌المللی (IAS^۲) شناخته می‌شوند، که بین سال‌های ۱۹۷۳ الی ۲۰۰۱ توسط هیئت کمیته‌ی استانداردهای حسابداری بین‌المللی (IASB^۴) منتشر شدند. در آوریل ۲۰۰۱، IASB تصمیماتی در زمینه IAS را اتخاذ نمود و تصمیم به ایجاد تغییر و بهبود استانداردها نمود و در نهایت استانداردهای جدیدی تحت عنوان IFRS ایجاد گردیدند، که شامل چهار گروه زیر می‌باشند:

- IFRS استانداردهای انتشار یافته بعد از سال ۲۰۰۱.
- IAS استانداردهای انتشار یافته قبل از سال ۲۰۰۱.
- تفسیرهای برگرفته از کمیته‌ی تفسیرهای گزارشگری مالی بین‌المللی (IFRIC^۵) انتشار یافته بعد از سال ۲۰۰۱.
- کمیته‌ی تفسیرهای دائمی (SIC^۶) صادر شده قبل از ۲۰۰۱.

در یک مطالعه جهانی در نوامبر سال ۲۰۰۷ که توسط فدراسیون بین‌المللی حسابداران (IFAC^۷) انجام شد، ۸۸

اجرای این تغییرات می‌باشند. بنابراین حسابرسان داخلی باید آمادگی لازم را جهت انجام این تغییر و آثار آن بر سازمان داشته باشند.

• مقدمه

استانداردهای گزارشگری مالی بین‌المللی (IFRS^۱) مجموعه‌ای از استانداردهای حسابداری جهانی ایجاد شده توسط هیئت استانداردهای حسابداری بین‌المللی (IASB^۲) که به سرعت به یک شیوه جهانی برای بیانیه‌های مالی در شرکت‌های سهامی عام، تبدیل می‌شوند. هیئت استانداردهای حسابداری بین‌المللی (IASB) یک مجموعه از استانداردهای مستقل در لندن، که به دنبال ارتقای روش ثابت حسابداری جهت حفظ روابط کاری و با در نظر گرفتن ملاحظات استانداردهای حسابداری محلی می‌باشد.

بسیاری از استانداردهایی که جزئی از ساختار IFRS را تشکیل می‌دهند با نامی قدیمی‌تر استانداردهای حسابداری

این مقاله‌ی به بررسی استانداردهای گزارشگری مالی بین‌المللی (IFRS)

و نقش حسابرسان داخلی در بهبود روند اجرا این استانداردها می‌پردازد و در تلاش است برای حسابرسانی که به اطلاعات درباره‌ی استانداردهای گزارشگری مالی بین‌المللی نیاز دارند و این که شرکت‌ها چگونه ممکن است تحت تأثیر این استانداردها قرار بگیرند، تفکراتی فراهم آورد. هدف این مقاله جهت دستیابی به این موضوع است که یک تغییر از بکارگیری اصول پذیرفته شده‌ی حسابداری (GAAP) به استانداردهای گزارشگری مالی بین‌المللی (IFRS) یک فرآیند انتقال اجتناب‌ناپذیر برای همه‌ی شرکت‌ها و سازمان‌های مشمول در سراسر جهان بوده است. وقتی شرکتها و سازمان‌های بیشتری این تغییر مهم را صورت می‌دهند، سایر شرکت‌ها و سازمان‌ها به دلیل توانایی رقابت‌پذیری، مجبور به

درصد از صاحبان حسابداری بیان داشتند که همسویی IFRS برای رشد اقتصادی و پیشرفت در داخل منطقه‌ی آنها مهم است. نیروی محرک اصلی دیگر برای پیشرفت IFRS نیاز به ثبات در گزارشگری حسابداری و مالی بر یک مبنای جهانی بوده است. بر همین اساس، IFRS در بیش از ۱۰۰ کشور از جمله کشورهای اتحادیه‌ی اروپا، مجلس همکاری دول خلیج، بخش‌هایی از آسیا، آفریقا، آمریکای لاتین و استرالیا^۱ تا به امروز پذیرفته شده است.

اروپا استانداردهای گزارشگری مالی بین‌المللی (IFRS) را به همان صورتی که توسط IASB منتشر شده بود، برای همه‌ی شرکت‌های دولتی که در سال ۲۰۰۵ آغاز به کار کرده بودند اجباری نمود، در حالی که در کانادا، IFRS اصول حسابداری پذیرفته شده‌ی عمومی کانادایی (GAAP) را برای سازمان‌های حسابداری دولتی (PAE) بعد از ژانویه‌ی سال ۲۰۱۱، جایگزین خواهد کرد. با این وجود، در آمریکا، به کارگیری استانداردهای گزارشگری مالی بین‌المللی (IFRS) تازه در آغاز یک حرکت جنبشی است. در سال ۲۰۰۷، کمیسیون بورس و اوراق بهادار (SEC) تصمیم گرفت به شرکت‌های غیر آمریکایی اجازه دهد گزارش‌های مالی خود را با استفاده از IFRS بدون تطبیق با GAAP^۲ آمریکا، ارائه دهند.

حسابرسان داخلی مسئولیت دارند که درباره‌ی مسائل جدید در حوزه‌ی حسابداری و مالی خوب مطلع و آگاه باشند. در حقیقت، ۸۰ درصد از حسابرسان داخلی دنیا نشان داده‌اند که عملکرد آنها، بر طبق بدنه‌ی مشترک دانش IIA^۳ در بررسی سال ۲۰۰۶، نقشی مهم در یکپارچگی گزارشگری مالی به عهده گرفته است. با توجه به این واقعیت که یک حسابرس داخلی چگونه می‌تواند به درستی مراقبت حرفه‌ای را بدون درکی کلی از استانداردهای

گزارشگری مالی بین‌المللی (IFRS) و تأثیر آن بر سازمان یا مشتری آنها، در نظر بگیرد؟

این مطالعه قصد دارد یک نگاه علمی موثر و مفید از این چالش مهم که بسیاری از شرکت‌ها با آن مواجه هستند را برای حسابرسان فراهم آورد و در برنامه‌ریزی برای مسیر آینده به آنها کمک کند.

IFRS در برابر اصول پذیرفته شده‌ی حسابداری (GAAP) آمریکا، چالش تفاوت

یک نظرسنجی در اکتبر سال ۲۰۰۸ توسط انجمن حسابداران رسمی آمریکا (AICPA) انجام گرفت که به این موضوع پی بردند که تقریباً ۸۰ درصد از پاسخ‌گوها نیاز به اطلاعات بیشتر درباره استانداردهای گزارشگری مالی بین‌المللی داشتند و حدود ۷۰ درصد یا بدون اطلاع یا فقط دانشی اندکی از این استانداردها داشتند. این حقیقت تأکید می‌کند که بسیاری از متخصصان حسابداری آمریکا به تازگی در حال آغاز دوره آموزشی خود در زمینه‌ی

IFRS بودند، همچنین حسابرسان داخلی در آمریکا باید در همین مسیر قدم بگذارند و پیش روند. در نگاه دیگر، IFRS استانداردهای مبتنی بر اصل هستند و بنابراین در مقایسه با اصول پذیرفته شده‌ی حسابداری (GAAP) آمریکا جزئیات بسیار کمتری ارائه می‌دهند. به خاطر راهنمایی اندکی که توسط استانداردهای گزارشگری مالی بین‌المللی (IFRS) ارائه می‌شود، این استانداردها در مقایسه با اصول پذیرفته شده‌ی حسابداری (GAAP) آمریکا، مستلزم قضاوت و تفسیر بیشتری توسط صاحبان حسابداری هستند.

در این زمینه می‌توان مطرح نمود که تغییرات در قواعد شناخت درآمد و در نظر داشتن هزینه‌های پژوهش و توسعه (R&D) از جمله تفاوت‌های اصلی بین GAAP آمریکا و IFRS هستند. در نگاره یک خلاصه‌ای از تفاوت‌های اصلی تکنیکی حسابداری بین استانداردهای گزارشگری مالی بین‌المللی (IFRS) و اصول پذیرفته شده‌ی حسابداری (GAAP) آمریکا آورده شده است:

• مسئولیت حسابرس داخلی در

فرایند IFRS

برای تبدیل شرایط حاکم به IFRS، مثل هر پروژه‌ای با مقیاس بزرگ باید آن را مدیریت کرد، باید زمان کافی به طرح پروژه اختصاص داده شود، باید منابع مناسب تضمین شوند، و همه‌ی افراد کلیدی و موثر باید برای تصمیم‌گیری دخالت داده شوند. در حالی که پروژه‌ی پیاده‌سازی استانداردهای گزارشگری

مالی بین‌المللی (IFRS) در حوزه‌ی حسابداری و مالی به فعالیت خود ادامه می‌دهد، حسابرسی داخلی به خاطر تأثیر فراگیرش بر محیط کنترل داخلی سازمان و فرایند مستندسازی^۱، دارای نقش اصلی در این نوآوری مهم می‌باشد. در این مطالعه روش‌هایی ارائه می‌شود که حسابرسان داخلی باید برای مشارکت در پروژه‌ی استانداردهای

گزارشگری مالی بین‌المللی (IFRS) در سازمان آنها را دنبال کنند:
۱. مرحله‌ی قبل اجرا: بخش حسابداری باید مسئول کل پروژه‌ی پیاده‌سازی استانداردهای گزارشگری مالی بین‌المللی (IFRS) باشد (به عبارتی، از آغاز پروژه تا اجرای آن و مراحل پس از اجرا). بنابراین، اولین اقدام حسابرس داخلی بررسی طرح

نگاره (۱): تفاوت‌های استانداردهای گزارشگری مالی بین‌المللی (IFRS) با اصول پذیرفته شده‌ی حسابداری (GAAP) آمریکا

موضوع	تغییر	پیامد
ملاقات خویشاوندی	سیاست یکسان‌سازی - نهادها بر اساس ارزیابی ریسک‌ها و پاداش‌ها، و همینطور اقدامات تصمیم‌گیری و نظارتی ادغام می‌شوند.	نهادهای بیشتری ممکن است ادغام شوند. نهادهایی که ممکن است نیاز به ارزیابی برای یکپارچه‌سازی داشته باشند شامل آنهایی که یک سرمایه‌گذاری قابل توجه وجود دارد، مثلاً سرمایه‌گذاری‌های مشترک، نهادهای خاص یا دارای امتیاز.
آیا از تعهد می‌ترسید؟	شرایط - تحت IFRS، یک مسئولیت زمانی مورد قبول دانسته می‌شود که یک نهاد دارای یک تعهد آشکارا باشد یک استاندارد متفاوت با آنچه تحت GAAP آمریکا است، دیده می‌شود.	مسئولیت‌ها به طور متفاوتی شناخته و اندازه‌گیری می‌شوند. به عنوان مثال قراردادهای سنگین، شرایط مالیاتی نامعلوم، دادخواهی، و تعهدات ابطال دارایی
شناخت مواردی که تشخیص و شناسایی آن‌ها سخت و دشوار است.	R&D - هزینه‌های داخلی برای توسعه‌ی محصول فعلی باید به عنوان سرمایه‌گذاری در نظر گرفته شوند.	هزینه‌های تکمیل و توسعه بایستی تمکین و مستهلک شوند. سازمان‌ها هزینه‌هایی دارند که باید به صورت دارایی شناسایی شوند را ردیابی کنند، عمر مفید را تعیین و دارایی‌ها را مستهلک و ارزش اسقاط آن‌ها را ارزیابی کنند.
آیا قیمت درست است؟	ارزش اسقاط دارایی‌ها - زبان‌های حاصله بر اساس ارزش جایگزینی دارایی‌ها شناسایی می‌شوند و ارزش بالاتر بهای منصفانه و ارزش استعمال آن.	هزینه‌های استهلاک زودتر شناسایی و به روشی متفاوت اندازه‌گیری خواهند شد. آنها نیز باید عوض شوند اگر شرایطی که به مستهلک شدن منجر می‌شوند دیگر وجود نداشته باشند.
آیا باید از ارزش منصفانه استفاده شود؟	ابزارهای مالی - ارزش منصفانه ممکن است متفاوت باشند و همیشه بر اساس ارزش خروجی نمی‌باشد. چنانچه دارایی‌ها بر اساس یک ارزیابی از ریسک‌ها و بازده‌ها مورد تایید قرار نمی‌گیرند. شاخص‌های بدهی و سرمایه‌ی در قراردادهای باید جدا شوند.	دارایی‌ها و بدهی‌های مالی به طور متفاوتی اندازه‌گیری خواهند شد. ارزیابی مجدد دارایی‌های مالی کار را سخت‌تر می‌کند، چون دیگر نهادها با اهداف خاص مهم نمی‌باشند. روش‌های مربوط به عناصر بدهی و سرمایه به طور متفاوتی به کار گرفته می‌شوند.
کاهش ارزش دیگر ساده نیست	دارایی‌ها - دارایی‌ها بر اساس دلایلی کاهش ارزش می‌یابند، و ارزش باقیمانده‌ی یک دارایی در هر دوره دوباره ارزش‌گذاری می‌شود. همچنین روش ارزش‌گذاری مجدد دارایی‌ها وجود دارد.	محاسبه‌ی کاهش ارزش پیچیده‌تر خواهد بود. همچنین، اندازه‌گیری یک دارایی ممکن است متفاوت باشد.
۲+۲ چیست؟	IFRS نسبت به GAAP آمریکا، به دلیل راهنمایی‌های کمتر، به خطوط روشن و قواعد مفصل کمتری متکی می‌باشد.	مدیران ارشد مالی (CFOها) باید بر مسائل اقتصادی زیربنای معاملات و رویدادها بیشتر تمرکز کنند. این امر، قضاوت حسابداری را کاهش می‌دهد و به قضاوت بیشتر در کاربرد استانداردها می‌انجامد. مثال‌هایی از مواردی که در آنها قضاوت بیشتر نیاز است شامل ارائه‌ی صورت‌مالی، دارایی‌ها، اجاره‌ها، تشخیص درآمد، سیاست یکپارچه‌سازی، شرایط، دارایی‌های غیرملموس، و ابزارهای مالی می‌باشد.

پروژه‌ی IFRS سازمان است برای اطمینان یافتن از اینکه شرکت به طور مناسبی برای به عهده گرفتن پروژه آماده است. حساب‌رسان داخلی باید اطمینان یابد که پروژه به طور صحیح طراحی و برنامه ریزی شده است و به طور موثر و کارآمد مدیریت می‌شود. رویکردهایی که باید اجرا شوند شامل تضمین کنترل‌های مناسب، انجام آزمایش آمادگی، بررسی طرح ارتباطی، آزمایش صلاحیت برنامه‌ی مدیریت تغییر، و بررسی بودجه‌ی مدیریت برای شمول هزینه‌های لازم می‌باشند. آغاز پروژه‌ی تبدیل IFRS، با یک بررسی کامل پیش از اجرا انجام می‌شود و حساب‌رسان داخلی به پروژه، شانس بهتری برای موفقیت خواهند داد.

۲. مرحله‌ی جریان انتقال: حساب‌رسان داخلی باید در ارتباط نزدیک با حساب‌رسان خارجی در سرتاسر فرایند اجرای IFRS کار کنند و به شناسایی فرایندها، سیستم‌ها و کنترل‌هایی که تحت تأثیر IFRS قرار می‌گیرند، کمک کنند. بعد از شناسایی اقلام متأثر، حساب‌رسان داخلی باید جهت مستندسازی فرایند مذکور بروز رسانی را انجام دهند تا مطمئن شوند که بخش‌ها و کنترل‌های متأثر به طور مناسب در محیط جدید IFRS قابلیت اجرا دارد. به علاوه، حساب‌رسان داخلی مسئول آزمایش کنترل‌ها هستند، همچنین همراه با تضمین اینکه فرایندهای نظارتی مانند فرایند مستندسازی، اگر قابل اجرا باشند، به طور مناسب تنظیم و تعدیل شده باشند.

۳. مرحله‌ی پس از اجرا: بعد از مرحله‌ی اجرا، حساب‌رسان داخلی باید به مدیریت تضمین بدهند که ساختار بازسازی شده کنترل داخلی به طور صحیح و مناسب اجرا و گزارش‌های مالی به نحو صحیح تهیه می‌گردد، فرایند را پیرامون بیانیه‌های مالی جدید IFRS اعتبارسنجی کنند و این مستلزم

بررسی قسمت‌های پر ریسک برای صحت و همچنین اطمینان یافتن از اینکه کنترل‌های معینی برای نظارت مستمر در ارتباط با تغییرات مقررات IFRS، در بخش‌های سازمان وجود دارند، می‌باشد.

در این زمینه، IFRS فراتر از یک تمرین برای بخش حسابداری است و تأثیر آن در درازمدت مشخص می‌شود و بر تمامی حوزه‌ها، از کنترل‌های داخلی و فروش‌ها گرفته تا هزینه‌های پژوهش و توسعه تأثیر می‌گذارد. در نتیجه، مدیران ارشد حسابرسی (CAE) این مسئولیت را دارند که درباره‌ی IFRS و تأثیر آن برای سازمان آموزش ببینند. CAE برای آنکه واجد شرایط در سمت مدیر مالی یک سازمان بشوند، باید در پروژه‌ی پیاده‌سازی استانداردهای گزارشگری مالی بین‌المللی (IFRS) با این مدیران مشارکت کند. از آنجا که کمیته‌ی حسابرسی ممکن است دانش کمی درباره‌ی به‌کارگیری استانداردهای گزارشگری مالی بین‌المللی (IFRS) داشته باشد، CAE باید آمادگی آموزش دادن به این گروه درباره‌ی اهمیت نقش حساب‌رسان داخلی در این فرایند باشند. در نهایت، CAE‌ها باید پروژه‌ی پیاده‌سازی استانداردهای گزارشگری مالی بین‌المللی (IFRS) را در طرح حساب‌رسان داخلی مشارکت دهند، و این کار با اختصاص زمان و منابع کافی میسر می‌شود.

• تأثیر بر کسب‌وکار: برنامه‌ریزی برای حساب‌رسان داخلی

با آنکه تعیین نیاز به همسویی با IFRS و مسئولیت ایجاد رویکردهای مناسب حسابداری در قلمرو حسابداری قرار می‌گیرد، حساب‌رسان داخلی نقش مهمی در فرایند مرحله جریان انتقال IFRS بازی می‌کنند. حساب‌رسان داخلی دارای

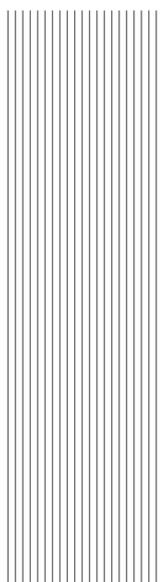
نقش کلیدی می‌باشند، باید درکی کلی از تغییرات عمده‌ی حسابداری داشته باشند چون تغییرات حساب‌رسان، از میان سایر حوزه‌های متأثر، تأثیر بسیاری بر ساختار کنترل داخلی سازمان دارند. همسویی با IFRS بر فرایندهایی که به ثبت یک معامله‌ی خاص منجر می‌شوند تأثیرگذار خواهد بود و مستلزم بازبینی مجدد آن فرایندها و کنترل‌های داخلی مربوطه است. بنابراین، حساب‌رسان داخلی باید در تشخیص فرایندهای متأثر از همسویی IFRS شرکت داشته باشند. همچنین حساب‌رسان داخلی باید فرایندهایی را که نیاز به بازبینی مجدد دارند تا میزان تغییرات لازم ارزیابی شود را بررسی کنند و اینکه آیا کنترل‌های داخلی برای رسیدگی به ریسک‌های مربوط به فرایند جدید به طور موثر و کارآمد طراحی شده‌اند یا خیر را بررسی کنند. با توجه به نوع صنعت، فرایندهایی که نیاز به بازبینی مجدد دارند ممکن است متفاوت باشند.

در این بررسی، حساب‌رسان داخلی به دلیل تأثیر فراوانی که در شناسایی و نظارت در محیط کسب‌وکار را دارد باید پیاده‌سازی IFRS کمک نماید. حوزه‌هایی که باید در نظر داشت شامل موارد زیر می‌باشند:

• هزینه‌های تحقیق و توسعه (R&D) - اطلاعات حاصل از پرسنل تولید و هزینه توسعه و تکمیل حسابداری را به حوزه وسیعی از موضوعات می‌برند، از جمله تعریف ظرفیت عادی و اندازه‌گیری موجودی‌ها، تعیین مولفه‌های املاک، کارخانه، تجهیزات و تمایز بین مراحل تحقیق و توسعه و غیره.

• ارتباط با بازار - روابط مالی باید به تغییرات در ارائه‌ی اطلاعات مالی پردازند، و همین‌طور تغییر بنیادی در جهت حسابداری ارزش منصفانه و تأثیر آن بر نسبت‌های قدیمی و شاخص‌های کلیدی عملکرد را مورد توجه قرار دهد.

• حقوقی - بخش حقوقی باید از

کارکنان حسابداری در تفسیر شروط و قیود قرارداد بر طبق IFRS حمایت کنند. بنابراین، سازمان‌ها ممکن است لازم باشد فرایندها و سیستم‌های خود را هنگام ورود، طراحی، تایید یا نظارت بر قراردادها، بازبینی کنند.

• خزانه - اسناد تامینی دقیق و بررسی تأثیر مستمر برای دستیابی به حسابداری تامینی تحت IFRS لازم می‌باشد.

• منابع انسانی - بی‌ثباتی حاصل از IFRS می‌تواند به این معنی باشد که مبنای محاسباتی برای انواع خاصی از تعهدات (مثلاً تسهیم سود، پاداش‌ها، و امتیازهای اختیار فروش و خرید) باید تعدیل شوند.

• مالیات. بخش مالیات باید از نزدیک با کارکنان حسابداری کار کند تا تأثیر IFRS بر ساختارهای مالی اجرا شده در گروه را بررسی کند.

• بازاریابی و فروش - IFRS بر تعدادی از حوزه‌ها تأثیر خواهد گذاشت از جمله مدیریت ارزش‌ها و مارک‌های تجاری که امروزه در ترازنامه به رسمیت شناخته شده‌اند، تعیین ارزش خالص قابل تحقق موجودی‌ها و بررسی قراردادهای فروش برای تشخیص درآمد؛ شرایط فروش؛ و مشتقات دربر گرفته شده است.

سایر حوزه‌هایی که حسابرس داخلی باید در نظر داشته باشد شامل موارد زیر است:

• تبعیت از فرآیند مستندسازی و نظارت بر ریسک‌های تقلب مربوط به دستکاری داده‌های مالی در طول سال‌های بعدی به خاطر کمبود تخصص از سوی کسانی که از قبل در فرآیند همسویی مشارکت داشتند.

• تأثیر زبان گزارشگری کسب‌وکار انعطاف‌پذیر (XBRL) - برخی کشورها، مثل سنگاپور، هلند، استرالیا و نیوزلند، به همراه زبان گزارشگری کسب‌وکار انعطاف‌پذیر (XBRL) اجرای IFRS را پیش می‌برند و این کار را بر یک

• XBRL شرکت‌ها را قادر می‌سازد یک فرایند کنترل شده و خودکار را برای گزارشگری IFRS اجرا کنند که نسبت به گزارش سنتی، پایدارتر است.

• XBRL فراتر از داده‌های لازم را فراهم می‌آورد، طوری که شرکت‌ها و سرمایه‌گذاران می‌دانند که آیا یک عدد به GAAP آمریکا مربوط است یا به GAAP IFRS.

• سری زمانی همسویی IFRS در ایالات متحده آمریکا

اگرچه کمیسیون بورس اوراق بهادار (SEC) تعیین خواهد کرد که آیا استفاده از IFRS را در سال ۲۰۱۱ اجباری کند یا خیر، برنامه‌ریزی آینده برای هر پروژه‌ای موفق ضروری است، به خصوص یک برنامه‌ریزی که مستلزم زمان و منابع زیادی است. در نتیجه، این مهم است که حساب‌برسان داخلی تا زمانی که در برنامه‌ریزی و اجرای فرایند تبدیل مشارکت دارند، در خط مقدم این مسئله باقی بمانند. به علاوه، حساب‌برسان داخلی باید آگاه باشند که چگونه سیر زمانی پیشنهادی کمیسیون بورس اوراق

مبنای وسیع‌تر از مبنای موجود GAAP انجام می‌دهد. به علاوه، در دسامبر سال ۲۰۰۸، کمیسیون بورس اوراق بهادار (SEC) شرکت‌های دولتی آمریکایی ملزم به استفاده از داده‌های تعاملی برای اطلاعات مالی کرد. در این مطالعه مثال‌هایی از این‌که چگونه زبان گزارشگری کسب‌وکار انعطاف‌پذیر (XBRL) به طور خاص همسویی IFRS را تسهیل می‌کند، وجود دارد:

• XBRL یک نقشه‌ی صریح از روابط بین GAAP آمریکا و مفاهیم IFRS GAAP را فراهم می‌آورد.

• XBRL مجموعه‌ی آشکاری از روابط و پیوندهای قابل استفاده‌ی مجدد بین GAAP آمریکا و IFRS GAAP ارائه می‌کند.

• XBRL شرکت‌ها و سرمایه‌گذاران را از این‌که کدام مفاهیم یکسان و کدام مفاهیم متفاوت هستند مطلع می‌نماید.

• XBRL به شرکت‌ها توانایی دسترسی راحت و تجزیه و تحلیل اطلاعات دقیق در سطح معامله که برای تبدیل به IFRS لازم هستند، را ارائه می‌دهد.

بهادار (SEC) برای همسویی با IFRS بر اولویت‌های سازمان آنها تأثیر خواهد گذاشت و برای مقابله با این چالش‌ها در آینده آماده باشند (نگاره‌ی دو).

• نتیجه‌گیری

تغییر از استانداردهای بومی به IFRS فرآیند گذار اجتناب‌ناپذیری برای همه‌ی سازمان‌ها در سراسر جهان بوده است. وقتی سازمان‌های بیشتری این تغییر مهم را صورت می‌دهند، سایر سازمان‌ها

هم بیشتر به خاطر راحتی رقابت‌پذیری، مجبور به دنباله‌روی از آنها خواهند شد. بنابراین حساب‌رسان داخلی باید برای مقابله با تأثیرهای وسیعی که این تغییر مقرراتی مهم بر سازمان آنها خواهد داشت، آماده شوند.

از آنجا که فرآیند تبدیل به IFRS بستگی به اندازه‌ی سازمان، صنعت و درجه‌ی تغییر از استانداردهای بومی به IFRS، متفاوت خواهد بود، حساب‌رسان داخلی باید با تعیین زمانی

که سازمان آن‌ها مجبور به تبعیت از پیاده‌سازی استانداردهای گزارشگری مالی بین‌المللی (IFRS) می‌باشد و فرآیند جریان انتقال را بر همین اساس با مدیریت ارشد مالی آغاز کنند. در مرحله دوم، حساب‌رسان داخلی باید مطمئن شوند که آنها جایگاهی در طول بحث‌های اولیه درباره‌ی فرآیند تبدیل به IFRS دارند. متعاقباً، مدیران حسابداری، حساب‌رسان داخلی و واحد IT باید در اسرع وقت تمامی اطلاعات را برای برنامه‌ریزی یک تغییر به IFRS جمع‌آوری و آغاز کنند. نقاط بحرانی را در طول زمان تبدیل باید با کمک ارتقای سیستم IT و زمان‌بندی مناسب و تخصص حسابداری و حسابرسی مناسب برطرف نموده و حمایت کمیته‌ی حسابرسی یا هیئت مدیران برای نیازهای کلی پروژه‌ی را کسب نماید.

همانطور که مشاهده شد، مداخله حساب‌رسان داخلی ممکن است در پروژه‌ی تبدیل به IFRS چالش‌پذیر باشد. در نهایت، حساب‌رسان داخلی باید به نظارت بر پیشرفت‌های IFRS ادامه دهند و همگام با آخرین اطلاعات حضور داشته باشند چون این موضوع مهم بین‌المللی به طور جهانی در حال توسعه است. ■

نگاره‌ی دو - سیر زمانی پیشنهاد شده توسط کمیسیون بورس اوراق بهادار (SEC) برای انتقال شرکت‌ها به سوی IFRS

تاریخ	اقدام کمیسیون بورس اوراق بهادار (SEC)
۲۰۰۹	گروه محدودی از شرکت‌های بزرگ اختیار استفاده از IFRS را دریافت می‌کنند. کمیسیون بورس اوراق بهادار (SEC) تخمین می‌زند ۱۱۰ شرکت آمریکایی قادرند از این پیشنهاد سود ببرند.
۲۰۱۱	کمیسیون بورس اوراق بهادار (SEC) پیشرفت دستیابی به مراحل زمانی مطرح شده را ارزیابی خواهد کرد و تصمیم می‌گیرد که آیا پذیرش IFRS را اجباری کند یا خیر. اگر IFRS اجباری شود، این کمیسیون یک رویکرد انتقال مرحله‌ای را اجرا می‌کند، که اول با بزرگترین شرکت‌ها شروع می‌شود.
۲۰۱۴	اگر شرایط IFRS در سال ۲۰۱۱ پذیرفته شوند، اولین گروه شرکت‌ها ملزم به گزارش نتایج مالی با استفاده از استانداردهای حسابداری بین‌المللی خواهند شد.
۲۰۱۶	اگر شرایط IFRS در سال ۲۰۱۱ پذیرفته شوند، همه‌ی شرکت‌های دولتی ملزم به گزارش نتایج مالی با استفاده از استانداردهای حسابداری بین‌المللی خواهند شد.

منبع: کمیسیون بورس اوراق بهادار (SEC)

منابع:

1. Internal Auditor magazine: "Getting Up To Speed with IFRS" (October 2008)
2. The Association of Chartered Certified Accountants (ACCA), Impact of IFRS in Europe report, available at www.accaglobal.com/publicinterest/activities/research/reports/global_integration/
3. The IASPlus.com Web site, www.iasplus.com/country/useias.htm. This Web site provides a description on the use of IFRS by country jurisdiction.
4. Ernst and young's Web site: [http://www.ey.com/Global/assets.nsf/International/IFRS_2008_Update/\\$file/2008_IFRS_Update.pdf](http://www.ey.com/Global/assets.nsf/International/IFRS_2008_Update/$file/2008_IFRS_Update.pdf). This document provides an overview of upcoming changes in standards and interpretations.
5. The IIA's XBRL Research Report, XBRL What's in It for Internal Auditors (February 2009): <http://www.theiia.org/research/research-reports/>
6. The XBRL International Web site (for the latest in formation on XBRL), www.xbrl.org/Home/
7. IT Audit "Got XBRL?" (June 10, 2007): <http://www.theiia.org/ITAuditArchive/index.cfm?iid=541&catid=21&aid=2681>

پی‌نوئیس‌ها:

1. International Financial Reporting Standards
2. International Accounting Standards Board
3. International Accounting Standards
4. Inter-Agency Standing Committee
5. IFRS Interpretations Committee
6. standing interpretations committee
7. International Federation of Automatic Control
8. (وضعیت کلی کاربری همسویی در هر کشور در www.iasplus.com/country/useias.htm. قابل دسترس است).
9. generally accepted accounting principles
10. Sarbanes-Oxley